

17

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

1922

DECIZANR.

Ședința publică din data de

Președinte - Florentina Preda Popescu

Judecători - Elena Chirica

- Corneliu Mihălcescu

Grefier - Georgiana Roxana Crețu

Pe rol fiind pronunțarea recursurilor declarate de pârâtele **D.G.F.P. Dâmbovița**, cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, jud. Dâmbovița și **Direcția Regională Vamală București**, cu sediul în București, str. M.Eliade, nr. 18, et.5, sector 1 împotriva sentinței nr. din data de pronunțate de Tribunalul Dâmbovița în contradictoriu cu reclamanta

cu sediul în și pârâta **A.N.A.F. București**, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5, cauza fiind reținută spre rejudecare potrivit deciziei nr. pronunțată de Curtea de Apel Ploiești.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea data de face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a permite părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea la data de 2006, când a pronunțat următoarea decizie :

CURTEA :

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin acțiunea de contencios fiscal înregistrată la Tribunalul Dâmbovița la nr. reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. emisă de D.G.F.P. Dâmbovița prin care i-a fost respinsă contestația formulată împotriva actului constatator nr. întocmit de Direcția Generală a Vămirilor și a deciziei nr. emisă de Direcția Regională Vamală București prin care i-a fost stabilită o diferență de - taxe vamale pentru mărfurile importate cu D.V.I. nr. I 21586 din

În motivarea acțiunii, petiționara a arătat că la importul efectuat la 1 decembrie 2004, a justificat mărfurile (îmbrăcăminte second hand) cu acte însoțitoare, inclusiv cu factura furnizorului, reținându-i-se o garanție de lei, însă ulterior, organele vamale au reevaluat prețul mărfurilor aplicând în mod greșit reglementări incidente în cazul în care marfa nu ar fi fost însoțită de documente justificative, calculând diferențele de taxe vamale contestate de reclamant.

După administrarea probatoriilor cu înscrisuri și expertiză contabilă, prin Decizia nr. 1000/2005, Tribunalul Dâmbovița a admis acțiunea, a dispus anularea Deciziei nr. 1000/2005 emisă de pârâta D.G.F.P. Dâmbovița, a deciziei nr. 1000/2005 și actului constatator nr. 1000/2005 emise de D.R.G. București, respectiv Biroul Vamal Târgoviște, obligând pârâta D.R.G. București să plătească reclamantei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că reclamanta S.C. Importa a importat îmbrăcăminte second hand din Germania cu D.V.I. nr. I 21586 din 6.12.2004, pentru care a achitat o garanție în valoare de 1000 EURO însă la controlul ulterior pârâta D.R.G. București a considerat vânzătorul și cumpărătorul „persoane legate” în sensul art. 15 al. 4 din acordul privind aplicarea art. VII GATT.

Instanța a mai constatat că s-a solicitat ca reclamanta să probeze valoarea în vamă a mărfurilor importate și nedepunându-se alte acte în acest sens, organele vamale au determinat valoarea în vamă a acestor mărfuri conform art. 3 din actul normativ indicat anterior, procedându-se la recalcularea drepturilor vamale de import și stabilindu-se o diferență în sarcina reclamantei de 1000 EURO, prin Decizie nr. 1000/2005 al Biroului Vamal Târgoviște, apreciindu-se că valoarea reală a mărfurilor este de 1000 EURO și nu 0,15 EURO/Kg., cum declarase și calculase petiționara.

Tribunalul Dâmbovița a apreciat că reclamanta a depus documente justificative legale din care reiese cu certitudine valoarea mărfurilor importate, respectiv: contract de vânzare - cumpărare încheiat cu firma din Germania, în care s-a stabilit un preț al îmbrăcăminteii second hand de 1000 EURO, factura externă nr. 275 din 1.12.2001, în valoare de 1000 EURO și factură fiscală nr. 364055 în valoare de 1000 EURO reprezentând contravaloarea transporturilor mărfurilor importate, relația Germania - România și D.V.I. nr. 121586 din 6.12.2004, considerându-se că în acest caz, se aplică art. 1 din Decretul 183/1980, potrivit căruia „valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoare de tranzacție adică prețul efectiv plătit sau de plătit”.

Instanța de fond a considerat eronate susținerile pârâtelor privind incidența art. 3 din Acordul privind aplicarea art. VII GATT pentru mărfurile importate deoarece organele vamale nu au făcut nici o referire la un nomenclator sau document care poate fi consultat public, din care să rezulte încadrarea acestui tip de marfă la valoarea de 1000 EURO fără se preciza dacă aceasta cuprinde și cheltuielile de transport dovedite de reclamantă a se fi efectuat, prin factură separată.

S-a arătat de către Tribunalul Dâmbovița că în cazul în care autoritatea vamală avea motive să se îndoiască de prețul mărfurilor, trebuia să comunice importatoarei această situație și să-i dea posibilitatea rezonabilă de a răspunde, criteriile utilizate de organele vamale nefiind aplicabile în speță, întrucât reclamanta a probat documente justificative valoarea declarată în vamă, iar faptul că vânzătorul și cumpărătorul sunt persoane „legate” nu reprezintă un motiv în sine pentru recalcularea drepturilor vamale, deoarece dacă administrația vamală se îndoia de veridicitatea sau valoarea declarată, trebuia să motiveze concret, să comunice importatorului motivele sale și să acorde acestuia posibilitatea de a răspunde.

Impotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele D.G.F.P. Dâmbovița și Autoritatea Națională de Administrare Fiscală – Direcția Regională Vamală București.

Recurenta D.G.F.P. Dâmbovița a susținut că vânzătorul și cumpărătorul sunt „persoane legate” în sensul art. 15 al. 4 din Acordul privind aplicarea art. VII GATT, astfel că organele vamale au solicitat intimatului să probeze valoarea în vamă a mărfurilor importate cu D.V.I. nr. I 21586/2004, însă reclamanta nu a făcut această dovadă, astfel că s-au aplicat disp. art. 3 din același act normativ, recalculându-se drepturile vamale de import, solicitându-se admiterea recursului și modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii.

Recurenta A.N.A.F. – A.N.V. – Direcția Regională Vamală București a făcut aceleași susțineri ca și recurenta D.G.F.P. Dâmbovița, arătând în plus că este greșită concluzia instanței cum că, împrejurarea că vânzătorul și cumpărătorul sunt „persoane legate” nu reprezintă un motiv în sine pentru a considera valoarea de tranzacție inacceptabilă deoarece art. 1 din Acord prevede că valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, în măsura în care cumpărătorul și vânzătorul nu sunt „legați” (în speță sunt membrii ai aceleiași familii conform art. 14 al. 4 pct. 4 din Acord), sau dacă sunt 2 legați „valoarea de tranzacție să fie acceptabilă în scopuri vamale în virtutea dispozițiilor par. 2 din art. 1.

S-a considerat că s-au aplicat greșit aceste dispoziții legale de către instanța de fond, solicitându-se admiterea recursului și modificarea soluției, în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

Prin decizia nr. ... Curtea de Apel Ploiești a admis recursurile, a modificat sentința și a respins acțiunea reclamantei, considerându-se că aceasta nu a probat valoarea reală a mărfurilor, astfel încât în mod corect organele vamale au recalculat drepturile vamale de import în baza art. 3 din Acordul privind aplicarea art. 8 GATT.

Prin decizia nr. ... Curții de Apel Ploiești s-a admis contestația în anulare formulată de reclamantă și s-a anulat decizia ... a acestei instanțe, considerându-se aplicabile prev. art. 317 pct. 1 C.pr.civilă, deoarece contestatoarea a fost citată prin afișare, fără a i se comunica motivele de recurs ale A.N.V. – Direcția Regională Vamală București, încălcându-i-se acesteia în mod grav dreptul la apărare, stabilindu-se termen pentru rejudecarea recursurilor.

Cu ocazia rejudecării recursurilor, Curtea reține următoarele:

Soluția Tribunalului Dâmbovița se bazează pe materialul probator administrat în cauză, pe concluziile expertizei contabile efectuată de expert Grozea Maria, (filele 79 - 84 dosar fond) și pe o interpretare judicioasă a dispozițiilor legale incidente în cauză, instanța de fond concluzionând pe de o parte că reclamanta intimată a prezentat documente justificative privind valoarea reală a mărfurilor importate cu DVI 121586 din 6.12.2004, situație în care organele vamale nu mai erau îndreptățite să procedeze la recalcularea valorii acestora, iar pe de altă parte, recalcularea efectuată de recurentele pârâte nu are la bază un nomenclator sau un alt document care să justifice încadrarea mărfii importată de reclamantă (îmbrăcăminte second hand) la valoare ...

Corect a apreciat Tribunalul Dâmbovița că dispozițiile legale din Acordul GATT invocate de recurentele pârâte privind importurile de mărfuri efectuate de „persoane legate” nu se aplică automat, ci numai atunci când nu există documente justificative pentru mărfurile importate sau când valoarea de tranzacție a importului este inacceptabilă în scopuri vamale, nici una din aceste condiții nefiind îndeplinite în speță.

Așa cum a concluzionat expertul contabil , intimata reclamantă a dovedit un preț real pentru îmbrăcămintea second hand importată din Germania cu contractul de vânzare - cumpărare încheiat cu exportatorul străin, în care s-a înscris prețul mărfurilor/tonă, cu factura externă , în care s-a înscris prețul mărfurilor, ținând cont de prețul contractului și factura fiscală de transport 364055/2001, prețul transportului fiind calculat în funcție de valoarea și greutatea mărfurilor transportate pe relația Germania – România, achitându-se taxe vamale în funcție de aceste valori declarate.

Recurentele-pârâte, dacă aveau motive să se îndoiască de adevăratul preț trebuiau să le comunice intimatei importatoare, să-i dea posibilitatea rezonabilă să răspundă, simplul fapt al realizării unei operațiuni comerciale de import - export între „persoanele legate” nereprezentând un motiv suficient pentru a se considera valoarea tranzacției ca inacceptabilă, așa cum rezultă din art. 1 – 2 a din Acordul privind acceptarea unor înțelegeri realizate în negocierile comerciale, din Acordul GATT.

Constatând că sentința atacată nu este afectată de nici unul din motivele de casare sau de modificare prev. de att. 304 C.pr.civ., în baza art. 312 al. 1 C.pr.civilă, Curtea va respinge recursurile ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondate recursurile declarate de **Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița** și **A.N.V. – Direcția Regională Vamală București** împotriva sentinței nr. Tribunalului Dâmbovița în contradictoriu cu intimata și cu intimata **A.N.A.F. București.**

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 mai 2006.

PREȘEDINTE,
Florentina Preda Popescu

JUDECĂTORI,
Elena Chirica   Corneliu Mihălcescu

GREFIER,
Georgiana Roxana Crețu

F.P.P./P.M.D.

D.f

Tribunalul Dâmbovița;

J.f. Florea Gheciu;

2 e   15 2006